

Piekarka

Specyfika pracy

Branża: gastronomia

Praca z: żywność

Środowisko: w ruchu

Tryb pracy: zmianowy

Fizyczność: duża

Zespół: stały

Opis zawodu

Pierwsze chleby piekłam razem z mamą. Tak bardzo spodobało mi się zagniatanie ciasta i zapach świeżo upieczonych bochenków, że postanowiłam zostać piekarką. W piekarni, w której pracuję, pieczemy nie tylko chleb, ale też bułki, chałki, rogalie i rozmaite drożdżówki. Muszę znać się na składnikach, z których zarabiam ciasto, żeby umieć ocenić, czy są świeże i dobrej jakości. To właśnie od wyboru składników zależy zapach, smak i wygląd upieczonego chleba. Muszę też dokładnie znać receptury, czyli przepisy na każdy rodzaj pieczywa, żeby przygotować właściwą ilość składników i odpowiednio je połączyć. Jeśli się pomylę i np. dodam za dużo soli, to chleb nie będzie smaczny i klienci nie będą chcieli go kupować. Po wyrobieniu ciasta muszę je podzielić na kawałki o odpowiedniej wadze i nadać im właściwy kształt, np. podłużnej bułki, okrągłego bochenka, plecionej chałki czy rogalika. Dużą część mojej pracy usprawniają maszyny, takie jak mieszarki do ciasta, dzielarki, krajalnice, wagi oraz, oczywiście, rozmaite piece piekarskie. Muszę umieć obsługiwać te urządzenia, dbać o ich czystość i umieć naprawiać drobne usterki. Nie tylko maszyny muszą być czyste, dbam także o

porządek w magazynach i pomieszczeniach produkcyjnych oraz o czystość foremek, koszyków i dzież, czyli dużych naczyń, w których rośnie ciasto chlebowe. Żeby dobrze wykonywać moją pracę muszę być sprawna fizycznie, ponieważ codziennie przenoszę ciężkie worki z mąką, cukrem i innymi składnikami oraz naczynia z ciastem i blachy z gotowym pieczywem. Dzięki wiedzy z biologii wiem, co wchodzi w skład chleba, bułek i innych wyrobów, które wypiekam, jaka jest ich wartość odżywcza, czego mogę dodać w charakterze spulchniaczy czy utrwalaczy (aby moje wyroby nie były niezdrowe i nie traciły zbyt szybko świeżości). Muszę też znać się na rodzajach zbóż oraz typach mąki, jaka z nich powstaje, bo od tego zależy rodzaj pieczywa (czy będzie jasne czy ciemne, bardzo wyrośnięte czy raczej płaskie, o jednolitej strukturze czy z różnymi ziarnami). Mając tę wiedzę mogę przygotowywać produkty bezglutenowe, pełnoziarniste, razowe itp. W piekarni istotna jest też znajomość fizyki i chemii, bo to dzięki nim mogę odpowiednio dobierać temperaturę pieca, czas pieczenia, wilgotność i inne parametry, dzięki którym chleby, bułki i bułeczki są smaczne i estetyczne, zyskując uznanie klientów piekarni. Oferta mojej piekarni ciągle się powiększa o nowe gatunki pieczywa, żeby dopasować się do gustów klientów. Muszę więc ciągle się uczyć o nowych składnikach i dodatkach piekarskich, poznawać najmodniejsze przepisy i obsługiwać coraz bardziej nowoczesne maszyny.

Farmaceutka

Specyfika pracy

Branża: medycyna

Praca z: towary

Środowisko: biuro

Tryb pracy: normalny

Fizyczność: mała

Zespół: stały

Opis zawodu

Większość farmaceutów pracuje w aptekach, zarówno tych ogólnodostępnych, jak i zamkniętych, np. szpitalnych. Moja praca polega przede wszystkim na wydawaniu leków i wyrobów medycznych, zarówno przepisanych przez lekarza jak i dostępnych bez recepty. Do moich obowiązków należy też ocena jakości leków (recepturowych, aptecznych i gotowych), ich właściwe przechowywanie. Czasem zajmuję się też przygotowywaniem ręcznie robionych leków, zgodnie z przepisem lekarza, albo przystosowywaniem dawek do potrzeb konkretnego pacjenta (to ważne zwłaszcza u małych dzieci). Muszę bardzo dobrze znać się na chemii i biologii, żeby wiedzieć, jakie substancje są stosowane do wyrobu medykamentów, jak mogą ze sobą reagować i w jakich warunkach będą stabilne. Muszę też mieć rozległą wiedzę o roślinach leczniczych i ich działaniu na organizm człowieka. Wszystko to pomaga mi doradzać przychodzącym do apteki pacjentom. Muszę wiedzieć, jakie preparaty są skuteczne w konkretnych dolegliwościach, znać zamienniki różnych leków i wiedzieć, których nie wolno przyjmować razem, bo ich wzajemne oddziaływanie może być bardzo niekorzystne. Do moich

obowiązków należy też zgłaszanie do odpowiednich instytucji działań niepożądanych leków. W moim zawodzie potrzebna jest też dokładność, staranność i cierpliwość przy sporządzaniu leków. Jeśli się pomylę, źle odmierzę składniki, lekarstwo, które przygotowuję, nie będzie działać tak, jak powinno, a w najgorszym wypadku może pacjentowi zaszkodzić. Muszę także świetnie znać chemię, by wiedzieć, jak sprawdzić, czy lek ma odpowiedni skład i jak tworzy się nowe substancje lecznicze. Pracę w aptece ułatwiają mi specjalne programy komputerowe, muszę więc umieć je obsługiwać. W mojej pracy przydaje się też znajomość łaciny. To w tym języku podawane są najczęściej międzynarodowe nazwy substancji leczniczych, ziół czy chorobotwórczych mikroorganizmów. Ważne są umiejętności matematyczne, bo przygotowując lekarstwa muszę np. umieć przeliczać ilości składników i wyrażać je w procentach. Matematyka jest mi potrzebna także do statystycznej analizy jakości leków. Z kolei dzięki umiejętnościom informatycznym mogę szybko przeszukiwać bazy danych w poszukiwaniu leków zawierających określony składnik albo działających na konkretną chorobę. Muszę śledzić na bieżąco rynek medykamentów, żeby móc proponować klientom lek najlepiej dobrany do ich dolegliwości lub tańszy zamiennik drogiego lekarstwa. W mojej pracy przydaje się też znajomość ludzkiej psychiki, żeby wytłumaczyć pacjentowi, dlaczego powinien kupić lek rekomendowany przeze mnie, a nie ten, który akurat jest szeroko reklamowany w mediach i zaoferować klientom właściwą opiekę farmaceutyczną.

Fotografka

Specyfika pracy

Branża: sztuka

Praca z: sztuka

Środowisko: biuro

Tryb pracy: normalny

Fizyczność: mała

Zespół: brak

Opis zawodu

Każde zdjęcie opowiada inną historię. Moim przyjacielem i najważniejszym narzędziem pracy jest aparat fotograficzny, który jest ze mną wszędzie. W szkole fotograficznej nauczyłam się, w jaki sposób komponować kadr oraz dostosowywać głębię, światło, czy ziarno każdego ujęcia. Umiem także wywoływać zdjęcia z kliszy, a także skanować i obrabiać zdjęcia cyfrowe w programie graficznym. Obecnie trudno poradzić sobie bez niego. Wiedza fotograficzna jest rozległa, ale każdy fotograf specjalizuje się przeważnie w konkretnej dziedzinie, do której ma najlepsze „oko” – np. zdjęciach mody, sportu, przedmiotów, pejzaży, wojny, czy życia miejskiego. Jedni zajmują się fotografią, czyli fotografią artystyczną, inni – fotografią użytkową. Najwięcej fotografów zatrudniają media: wydawcy czasopism, książek i materiałów reklamowych. Dobre zdjęcia zawsze są w cenie. Ludzie chętnie też korzystają z moich usług przy okazji ślubów, chrztów i innych rodzinnych lub firmowych wydarzeń. Chociaż w mojej pracy niezmiernie ważny jest zmysł artystyczny, trudno być dobrym fotografem bez

umiejętności wyczucia właściwego momentu. Nierzadko mam tylko kilka sekund, żeby uchwycić na zdjęciu coś magicznego.

Kierownik budowy

Specyfika pracy

Branża: budownictwo

Praca z: dokumenty

Środowisko: teren

Tryb pracy: zmianowy

Fizyczność: mała

Zespół: stały

Opis zawodu

Jestem kierownikiem budowy. Do moich obowiązków należy organizowanie wszystkich robót przy budowie danego obiektu zgodnie z projektem i pozwoleniem na budowę. Kieruję pracą wszystkich robotników budowlanych oraz planuję harmonogram prac, czyli dbam, żeby były prowadzone we właściwej kolejności. Wszystko, co się dzieje na placu budowy, musi być zgodne z prawem budowlanym, przepisami BHP, ochrony środowiska i przeciwpożarowej. Muszę więc bardzo dobrze znać te przepisy, żeby kierowana przeze mnie budowa była prowadzona zgodnie z prawem i bezpieczna, zarówno dla pracowników jak i dla osób postronnych. Do moich obowiązków należy też wypełnianie wszystkich niezbędnych dokumentów, takich jak dziennik budowy. Muszę często być na miejscu, żeby obserwować postęp prac, śledzić zużycie materiałów i zgodność robót z planem. Jeśli zauważę coś, co może zagrażać bezpieczeństwu (np. źle wymurowana ściana, która może się zawalić) muszę przerwać prace i zdecydować, co trzeba zrobić żeby usunąć niebezpieczeństwo. Muszę więc bardzo dobrze znać się na technologiach budowlanych, materiałach, urządzeniach i

maszynach, żeby móc ocenić, czy robotnicy dobrze pracują i w porę dostrzegać zagrożenia albo usterki. W mojej pracy używam różnych narzędzi, np. dalmierza laserowego albo niwelatora, muszę więc znać się na ich obsłudze. Muszę też znać się na rysunku technicznym, umieć narysować projekt (nie tylko na papierze ale i w komputerze, przy użyciu specjalistycznych programów) i móc poprawiać błędy w już istniejącym projekcie, którego realizacją kieruję. Niezbędna jest mi też wiedza o właściwościach materiałów używanych na budowie – ich wytrzymałości, plastyczności czy sprężystości, ponieważ to od użytych materiałów zależy, czy budynek albo np. stadion będzie solidny, bezpieczny i nie zawali się w trakcie eksploatacji. Niektóre prace kończą się szybciej (np. jedne elementy budynku są w trakcie budowania przykrywane przez inne), a inne mogą mieć opóźnienie (związane np. z warunkami pogodowymi), dlatego muszę pilnować, żeby w odpowiednim momencie zgłaszać zakończenie konkretnych prac do odbioru przez inspektora nadzoru budowlanego. Skończoną budowę również muszę zgłosić inspektorowi nadzoru budowlanego, który ocenia, czy dany obiekt jest postawiony zgodnie z planem i prawem budowlanym, czy jest solidny i czy nie trzeba zrobić jakichś poprawek. Jeśli coś zostało zbudowane źle, pilnuję usunięcia tych usterek. Po zakończeniu budowy przekazuję wszystkie zgromadzone dokumenty inwestorowi, czyli osobie albo firmie, która płaci za budowę.

Strażak

Specyfika pracy

Branża: służby

Praca z: ludzie

Środowisko: teren

Tryb pracy: nienormowany

Fizyczność: duża

Zespół: stały

Opis zawodu

Praca strażaka nie jest zwykłym zajęciem. Ta praca to misja i powołanie. Nierzadko niosąc pomoc innym ludziom, narażam własne życie. Do moich zadań nie należy tylko gaszenie pożarów, biorę także udział w akcjach ratowniczych podczas wypadków drogowych lub katastrof żywiołowych, takich jak powodzie czy huragany. Na początku swojej kariery pomagam bardziej doświadczonym strażakom. Do moich zadań należy między innymi obsługa pompy wodnej. Po zdobyciu koniecznego doświadczenia wchodzę razem z kolegami do niebezpiecznych budynków stojących w ogniu, grożących zawaleniem lub skażonych chemicznie. A wszystko po to, aby ratować ludzkie życie i dobytek. Muszę mieć wysoką odporność na stres i panować nad emocjami. Od momentu usłyszenia alarmu w remizie jestem w pełnej gotowości. W mojej pracy trzeba działać szybko – nierzadko to refleks ratuje czyjeś życie. Podczas służby jestem przygotowana na każdą ewentualność. Niezbędna jest również sprawność fizyczna, która decyduje o tym, że ktoś odnajduje się w tym zawodzie. Czyha na mnie wiele niebezpieczeństw, którym muszę stawić czoła. Muszę znać procedury

bezpieczeństwa, zasady udzielania pierwszej pomocy, zatem posiadać również wiedzę medyczną. Ciągłe szkolenia i ćwiczenia są nieodłącznym elementem mojej pracy. Nie wyobrażam sobie innego zajęcia, które mogłabym wykonywać zawodowo.

Listonoszka

Specyfika pracy

Branża: transport

Praca z: towary

Środowisko: teren

Tryb pracy: nienormowany

Fizyczność: średnia

Zespół: stały

Opis zawodu

Jako listonoszka zatrudniona w Urzędzie Poczтовым odpowiadam za doręczanie odbiorcom listów (zwykłych, poleconych, wartościowych) i kartek pocztowych, przekazów i paczek. Mam swój rejon. W dużym mieście, gdy teren, który obsługuję jest niewielki, mogę obchodzić go pieszo; w mniejszych miejscowościach i na wsiach jeżdżę rowerem, skuterem albo (najczęściej własnym) samochodem. W pracy zobowiązana jestem nosić mundur listonoszki. Rano przebieram się i odbieram z rozdzielni listy i paczki. Muszę je potem posortować tak, żeby łatwo mi było je po kolei dostarczać. Ładuję je do torby albo na wózek (nie powinien ważyć więcej niż 20 kg) i ruszam w teren. Jeśli mam duży rejon, a obsługuję go pieszo, część przesyłek jest dostarczana do specjalnych skrzynek kontaktowych zlokalizowanych w moim rejonie, z których odbieram je, gdy poroznoszę poprzednią partię. Jeśli nie zastanę adresata w domu, a przesyłka jest polecona albo ponadwymiarowa, zostawiam w skrzynce awizo, z którym trzeba się pofatygować na pocztę po jej odbiór. W terenie pracuję zwykle od 8.00 do 16.00, ale zdarza się, że przesyłek jest tak dużo, że muszę poświęcić na ich doręczanie więcej

czasu; często muszę też poświęcić dodatkowy czas na wypełnianie dokumentów w Urzędzie Pocztowym (opisać komu wydałam listy, kto odebrał przesyłkę, a kto nie i jakie mam zwroty). W zależności od rejonu codziennie roznoszę nawet ponad 25 kg przesyłek, często do osób mieszkających na wysokich piętrach, bez windy, dlatego muszę być sprawna fizycznie, mieć zdrowe nogi i kręgosłup, lubić codzienne długie spacerowanie, wspinaczki po schodach i bliskie spotkania z pilnującymi posesji zwierzętami. Ze względu na charakter pracy wymagana jest też dobra orientacja w terenie, odpowiedzialność, dokładność, systematyczność i samodzielność. Duże znaczenie ma również otwartość, łatwość nawiązywania kontaktu z innymi, odporność na stres (zdarzają się napady na listonoszy, zwłaszcza w dniach, w których dostarczane są przekazy emerytalne lub rentowe) i cierpliwość, kiedy trzeba udzielać petentom informacji dotyczących przesyłek czy funkcjonowania poczty.

Bibliotekarka

Specyfika pracy

Branża: kultura

Praca z: ludzie

Środowisko: w ruchu

Tryb pracy: normalny

Fizyczność: średnia

Zespół: stały

Opis zawodu

Zawsze ciekawiły mnie książki. Nie chodziło tylko o czytanie, ale także o piękno oprawy, ciekawe czcionki, cudowne ilustracje. Lubiłam zapach kurzu starodruków i farby drukarskiej egzemplarzy prosto z drukarni. Dlatego postanowiłam, że zostanę bibliotekarką. Moim miejscem pracy jest biblioteka, a moim głównym zadaniem – pozyskiwanie, katalogowanie i przechowywanie zbiorów bibliotecznych. Warto tu powiedzieć, że zbiory biblioteczne to nie tylko książki, lecz także czasopisma, materiały cyfrowe, zdjęcia i inne nośniki, zawierające publikacje fabularne, naukowe i inne. Na co dzień dzięki posiadanej wiedzy i odczytaniu doradzam ludziom przychodzącym do biblioteki książki z dziedziny, o której chcieliby się więcej dowiedzieć, albo nawet konkretne tytuły, robię rezerwacje i wydaję zamówione woluminy, przyjmuję zwroty, a jeśli to konieczne, monituję czytelników o książki i dokumenty nie zwrócone w terminie oraz egzekwuję należności z tytułu przetrzymywania materiałów powyżej wyznaczonego terminu albo ich zniszczenia. Wszystkie czynności muszę odnotować w kartotece bibliotecznej, a okresowo uczestniczę w skontrum, czyli kontroli zbiorów

bibliotecznych, żeby ustalić ich stan (czy są bardzo zniszczone albo niekompletne) i zgodność z ewidencją (czy wiem, gdzie są wszystkie pozycje, które mam opisane jako należące do biblioteki). Oprócz tego zajmuję się pozyskiwaniem nowych pozycji do mojej biblioteki; mogę je kupować albo otrzymywać za darmo np. organizując akcje „przynieś książkę do biblioteki”. Sporządzam więc i składam zamówienia na książki, czasopisma i inne dokumenty zatwierdzone do nabycia, przyjmuję i wstępnie rejestruję nabytki, a czasem muszę reklamować zamówienia, które nie docierają do mnie na czas. Dbam też o dobrą kondycję zbiorów, a w razie potrzeby zniszczone oddaję do introligatora. Gdy od niego wrócą, sprawdzam, czy są kompletne, czy układ stron i numerów jest poprawny, a oprawa i napisy zgodne ze zleceniem biblioteki. Żeby przyciągnąć ludzi do biblioteki organizuję też spotkania z autorami, przygotowuję propozycje różnorodnych zajęć dla szkół i przedszkoli, a także negocjuję z wydawcami i hurtowniami ceny zakupu książek. Można powiedzieć, że praca bibliotekarki łączy w sobie elementy sprzedawczyni, sekretarki, a nawet badaczki czy renowatorki zniszczonych egzemplarzy. Żeby być dobrą bibliotekarką muszę mieć szeroką wiedzę z różnych dziedzin, dzięki czemu mogę lepiej oceniać wartość poszczególnych tytułów przyjmowanych na półki. Powinnam też łatwo nawiązywać kontakty i współpracę z otoczeniem, być inicjatywną i kreatywną, a zarazem obiektywną i krytyczną w ocenach. Ważne też, żebym była zdyscyplinowana, cierpliwa, skrupulatna, dokładna i zaangażowana w wypełnianie powierzonych obowiązków. W mojej pracy muszę przestrzegać zasad ochrony danych osobowych czytelnika oraz etyki pracy. Muszę znać się na obsłudze komputera, umieć wyszukiwać informacje w sieci, wykorzystywać programy służące do zarządzania zbiorami bibliotecznymi oraz obsługiwać sprzęt audiowizualny i reprograficzny (czyli służący do kopiowania i utrwalania materiałów bibliotecznych). Często współdziałam bowiem z bibliotekami i ośrodkami informacji naukowej w ramach sieci i systemów biblioteczno-informacyjnych oraz z innymi instytucjami działającymi w szeroko rozumianym otoczeniu społecznym biblioteki; organizuję też pracę w bibliotece z wykorzystaniem nowoczesnych metod i środków technicznych. Mogę pracować w bibliotece publicznej albo prywatnej (udostępniającej np. literaturę specjalistyczną). W zależności od kwalifikacji i doświadczenia mogę zajmować różne stanowiska, np. starszego kustosza dyplomowanego, młodszego bibliotekarza czy adiunkta dokumentacji naukowej. Mogę też założyć własną bibliotekę. Wówczas przede wszystkim będę przedsiębiorcą.

Górnik podziemny

Specyfika pracy

Branża: górnictwo

Praca z: maszyny

Środowisko: w ruchu

Tryb pracy: zmianowy

Fizyczność: duża

Zespół: duży

Opis zawodu

Czym się zajmuję? Pracuję w kopalni. Mogę wydobywać węgiel, miedź, rudy żelaza, sól lub inne surowce mineralne. Żeby je wydostać spod ziemi, trzeba wykopać pionowy szyb. Takie szyby mają różną głębokość, w zależności od tego, gdzie pod ziemią znajdują się minerały, których poszukuje zakład, w którym pracuję. Jeśli drążymy szyb w skale, muszę najpierw wywiercić otwory strzałowe, w których potem umieszczam materiały wybuchowe. Po odpaleniu ładunków przez strzałowego, trzeba wydobyć na powierzchnię pokruszone odłamki skał i zabezpieczyć ściany szybu przed osuwaniem się, zakładając specjalne obudowy. Kiedy główny szyb jest już gotowy, drążę od niego w głąb złoża poziome chodniki. Gotowe chodniki muszę od razu zabezpieczyć konstrukcjami, które podtrzymują ich strop oraz boczne ściany i powstrzymują je przed zawaleniem. Takie obudowy mogą być zrobione z drewna, stali, albo z obydwu tych materiałów. Po dotarciu do złoża, np. ściany węgla, zajmuję się samym wydobywaniem, czyli odrywam bryły minerału od "przodka" czyli ściany złoża, posługując się specjalnymi maszynami i urządzeniami lub metodą strzałową. Jeśli kawałki

urobku są bardzo duże, muszę je rozdrobnić, żeby móc następnie umieścić na przenośniku, który transportuje je do miejsca, w którym czekają wagoniki. Nimi urobek jest wieziony do punktu przeładunkowego, a potem na powierzchnię. Podczas prac pod ziemią najważniejsze jest bezpieczeństwo górników, dlatego okresowo sprawdzam stan elementów obudowy chodników i w razie potrzeby wymieniam je na nowe, żeby zachować dobrą wytrzymałość całości. Montuję w obudowach rurociągi doprowadzające wodę i sprężone powietrze, układam kable energetyczne oraz łącznościowe (pozwalające na komunikację z górnikami pracującymi na różnych poziomach kopalni). Montuję także tory, po których poruszają się wózki z urobkiem i naprawiam je, jeśli zdarzą się jakieś usterki. Kiedy wyrobisko, czyli miejsce, z którego pozyskiwałem urobek, zostanie już wykorzystane, usuwam obudowy korytarzy, torowiska, maszyny górnicze itp. Samo wyrobisko musi zostać zasypane, żeby nie doszło do zapadnięcia się gruntu nad pustą przestrzenią po złożu pod naciskiem warstw ziemi i skał. W pracy używam różnych narzędzi, maszyn i sprzętu, takich jak: wiertarka, młot, kilof, siekiera, piła, wiertnica, ładowarka, narzędzia ślusarskie, wielokrążki, lewary, łomy, siłowniki, muszę więc potrafić się nimi posługiwać. Obsługuję też kombajny ścianowe, strugi, agregaty urabiające i całe kompleksy ścianowe (czyli zespoły tych maszyn, współpracujących ze sobą), przenośniki (zgrzebłowe i taśmowe), kołowroty i in. Powinienem mieć zatem wiedzę pozwalającą na ich obsługiwanie i utrzymanie w należytym stanie. W mojej pracy muszę przestrzegać różnych procedur, instrukcji i przepisów zapewniających bezpieczeństwo podczas pracy oraz umieć pracować w grupie, ponieważ górnicy wykonują swoją pracę w zespołach, składających się z kilku osób. Muszę też potrafić koncentrować się na pracy w trudnych warunkach, jakie panują pod ziemią (jest tam gorąco, duszno i ciemno), mieć dobry refleks oraz być spostrzegawczym (żeby móc w porę zauważyć np. nieprawidłowo działające maszyny górnicze albo inne niebezpieczeństwo, takie jak gromadzący się w chodniku metan).

Krawiec

Specyfika pracy

Branża: rzemiosło

Praca z: maszyny

Środowisko: w ruchu

Tryb pracy: nienormowany

Fizyczność: średnia

Zespół: stały

Opis zawodu

Zainteresowałem się krawiectwem dzięki mojemu nauczycielowi techniki. Któregoś dnia na lekcji pokazał klasie podstawowe ściegi, sposoby przyszywania guzików i robienia drobnych poprawek krawieckich. Dobrze poszła mi praktyczna część tych zajęć, moje ściegi wyszły bardzo równe, a pan od techniki zachęcił mnie do rozwijania moich zdolności. Dzięki jego inspiracji dzisiaj jestem krawcem. W moim zawodzie bardzo ważne są umiejętności manualne i wyczucie estetyki, ponieważ od tego zależy, czy zrobione przeze mnie ubranie będzie się podobać klientowi i czy będzie na nim dobrze leżeć. Dużo czasu spędzam siedząc przy maszynie do szycia, pochylając się nad krojonym materiałem albo stojąc przy prasownicy, muszę więc mieć dobrą kondycję fizyczną. W pracy wykorzystuję różne maszyny, takie jak stębnówka, dziurkarka, ryglówka, czy guzikarka, dlatego muszę znać się na ich obsłudze i w razie potrzeby umieć zrobić drobne naprawy. Moja praca wymaga dużej precyzji i staranności, zwłaszcza przy wykrawaniu elementów ubrania z tkaniny. Jeśli wytnę je krzywo albo niedokładnie, to przy zszywaniu nie będą do siebie pasować i gotowe ubranie nie będzie

ładne, ani dobrze dopasowane. Niezbędna jest mi także wiedza o właściwościach różnych materiałów. Jedne łatwo się rozciągają albo bardzo się strzepią, inne trzeba delikatnie prasować. Muszę wiedzieć, jak będą zachowywać się tkaniny, z których szyję ubrania, i które materiały można ze sobą łączyć, żeby moje wyroby dobrze się nosiły. Podczas rozmów z klientami w pracowni krawieckiej muszę wykazać się cierpliwością, umiejętnością słuchania i życzliwością. Kiedy klient nie jest do końca pewny, jaki fason chce wybrać, muszę być kreatywny i mieć wyczucie stylu, żeby umieć dobrze mu doradzić. Cieszę się, kiedy efekty mojej pracy podobają się moim klientom. Kiedy widzę na ulicy kogoś ubranego w uszyty przeze mnie strój, uśmiecham się z dumą.

Przewodnik turystyczny górski

Specyfika pracy

Branża: turystyka

Praca z: ludzie

Środowisko: teren

Tryb pracy: nienormowany

Fizyczność: średnia

Zespół: brak

Opis zawodu

Od dziecka lubiłem wycieczki, zwłaszcza te, które pozwalały mi lepiej poznawać nasze polskie góry. To zainteresowanie przerodziło się w prawdziwą pasję, dlatego postanowiłem zostać przewodnikiem górskim. Teraz mogę dzielić się swoją pasją z innymi. Mój zawód wymaga dobrej kondycji fizycznej, ponieważ chodzenie po górskich szlakach bywa bardzo męczące. Im wyższe góry i dłuższa trasa, tym trudniej pokonywać kolejne etapy podróży. Pracuję przez cały rok, muszę więc być przygotowany do radzenia sobie w każdych warunkach – w deszczu, śniegu, na mrozie czy w upale. Przydaje mi się także wiedza o klimacie górskim, bo pozwala przewidzieć, kiedy i gdzie mogę trafić na niesprzyjające warunki pogodowe i jak się do nich odpowiednio przygotować. Prowadzenie wycieczek oznacza odpowiedzialność za turystów, którymi kieruję. Muszę więc znać się na przepisach prawa obowiązującego w turystyce, aby dokładnie wiedzieć, jak mam wykonywać swoją pracę, żeby zapewnić wszystkim bezpieczeństwo. Muszę też znać szlaki w górach i stopień ich trudności, żebym mógł pewnie prowadzić turystów przez górskie bezdroża. W mojej pracy bardzo ważna jest również ochrona

rosnących w górach roślin i mieszkających tam zwierząt, dlatego muszę znać i stosować w praktyce zasady rządzące ruchem turystycznym w terenach leśnych i na obszarach chronionych – w rezerwatach, parkach narodowych czy krajobrazowych. Powinienem prowadzić turystów wytyczonymi szlakami i objaśniać im, że powinni zachować ciszę, szanować zielen i nie płoszyć zwierząt. Do tego potrzebna mi też wiedza o gatunkach zwierząt i roślin występujących w górach. Praca z ludźmi wymaga ode mnie sporej cierpliwości i odporności na stres. Czasami zdarzają się turyści rozdrażnieni albo mający własne pomysły na przebieg wycieczki i muszę wiedzieć, jak sobie z nimi poradzić. Muszę też mieć silny głos i dobrą dykcję, oraz potrafić odpowiednio dobierać sposób opowiadania o górach tak, żeby wszyscy uczestnicy wycieczki (np. dzieci, osoby starsze) dobrze mnie zrozumieli. Jeśli natomiast chcę oprowadzać zagranicznych turystów, muszę dobrze posługiwać się językiem obcym. Moja praca sprawia mi ogromną satysfakcję. Cieszę się, że mogę pokazywać innym piękno naszych polskich gór.

Pielęgniarka

Specyfika pracy

Branża: medycyna

Praca z: ludzie

Środowisko: w ruchu

Tryb pracy: zmianowy

Fizyczność: duża

Zespół: duży

Opis zawodu

Gdy byłam mała, bardzo lubiałam “leczyć” swoje misie; bandażowałam im łapki, mierzyłam temperaturę i dawałam zastrzyki. Pomyślałam, że gdy dorosnę, chciałabym robić coś podobnego, tylko naprawdę. Zostałam pielęgniarką. Czym się zajmuję? Ogólnie mówiąc pomagam lekarzom. Do moich obowiązków należą zabiegi pielęgnacyjne, lecznicze, rehabilitacyjne, diagnostyczne itp. Wykonuję szczepienia ochronne dzieci i dorosłych; robię zastrzyki domięśniowe i dożylnie; zakładam kroplówki; opatruję rany (niewymagające szycia) i drobne urazy (np. stłuczenia); podaję chorym leki; mierzę temperaturę i ciśnienie; obsługuję sprzęt do badania EKG (to badanie pracy serca), EEG (to badanie bioelektrycznej aktywności mózgu) itp. Opiekując się osobami niepełnosprawnymi i obłożnie chorymi pomagam im lub wyręczam je w takich codziennych czynnościach jak mycie, ubieranie się, przemieszczanie się z łóżka na wózek inwalidzki itp. Karmię pacjentów, którzy nie są w stanie samodzielnie jeść, dbam o to, aby osoby stale leżące w łóżku nie dostały odleżyn ani przykurczów (zmieniam im pozycję, oklepuję, masuję, dopasowuję specjalne podkładki zmniejszające nacisk na skórę i

utrzymujące kończyny w neutralnej pozycji]. Przygotowuję pacjentów do operacji i badań diagnostycznych, instruuję chorego, jak powinien dbać o siebie po wyjściu ze szpitala, żeby przyspieszyć powrót do zdrowia, uczę rodziny niepełnosprawnych i obłożnie chorych pacjentów, jak właściwie się nimi opiekować. Żeby móc pracować w tym zawodzie muszę skończyć studia pielęgniarские. Muszę potrafić opiekować się pacjentami w placówkach medycznych i w domach; wiedzieć, jakie leki łagodzą np. gorączkę, albo uporczywy, silny ból i jak je podawać; umieć pobierać krew, zakładać wenflon, podłączać kroplówkę itp. Muszę znać anatomię i fizjologię człowieka, wiedzieć o chorobotwórczych mikrobach (bakteriach, wirusach, grzybach) i pasożytach oraz chorobach, które wywołują; muszę wiedzieć, jak bezpiecznie pobierać krew i inne materiały do badań analitycznych, aby unikać zakażenia itp. Potrzebuję też dobrej znajomości chemii, a dokładniej – farmakologii, żeby orientować się w składzie najczęściej wykorzystywanych leków i wiedzieć, jak działają one na organizm człowieka; których nie można stosować równocześnie (np. w tym samym wlewie kroplowym) np. ze względu na to, że mają różny odczyn i mogą się nawzajem neutralizować, a których nie wolno podawać pacjentowi uczulonemu na konkretną substancję. Muszę znać fizykę (w tym takie zagadnienia jak magnetyzm czy elektryczność), żeby rozumieć działanie sprzętu medycznego, którego używam podczas pracy, oraz wiedzieć, jak bezpiecznie z niego korzystać. W mojej pracy bardzo ważna jest dobra kondycja fizyczna, ponieważ muszę np. pomagać chorym w wejściu na łóżko, przekładać ich, kąpać, przewozić na badania (na wózku lub łóżku), dbać o osoby nieprzytomne, przenosić ciężki sprzęt medyczny itp.

Ślusarz

Specyfika pracy

Branża: rzemiosło

Praca z: maszyny

Środowisko: w ruchu

Tryb pracy: normalny

Fizyczność: średnia

Zespół: stały

Opis zawodu

Od dziecka lubiłam majsterkować, naprawiać zepsute samochodziki, wbijać gwoździe, itp., dlatego postanowiłam zostać panią ślusarz. Czym się zajmuję? Jeśli pracuję w warsztacie ślusarskim, to czyszczę i naprawiam zepsute sprzęty gospodarstwa domowego (takie jak pralki, maszyny do szycia, wentylatory, roboty kuchenne, młynki, odkurzacze), wózki, rowery, ale także zamki, zawiasy, zasuwki i metalowe ogrodzenia; bywa, że dorabiam klucze. Mogę też znaleźć zatrudnienie w fabrykach, hutach i innych zakładach pracy, gdzie jestem odpowiedzialna za konserwację i naprawę różnego typu maszyn, taśm produkcyjnych, wykonywanie z metalu części zamiennych, które zastępują zużyte lub zepsute elementy, wytwarzanie metalowych narzędzi, itp. Zaczynając naprawę najpierw szukam przyczyn usterki, następnie demontuję uszkodzone elementy i sprawdzam, czy da się je naprawić, czy też wymagają wymiany. Często muszę najpierw rozłożyć maszynę na części, aby ocenić, co dokładnie się zepsuło, albo móc np. wyklepać pogięte elementy. Bywa, że sama muszę dorobić uszkodzoną część, którą trzeba wymienić, dlatego muszę wiedzieć, jak posługiwać się

specjalistycznymi narzędziami i sprzętem (szlifierki pneumatyczne, ściernice krzemowe, pilniki, palnik acetylenowo-tlenowy, młotki, wybijaki, piły do metalu, nożyce i wycinaki, suwmiarki, średnicówki, kątomierze, wiertarki ręczne i stołowe, lutownice, gwintowniki itp). Muszę potrafić dobrać właściwe narzędzia i urządzenia do rodzaju wykonywanej pracy oraz wiedzieć, jak bezpiecznie ich używać. Muszę też przestrzegać w pracy zasad BHP, nosić odzież ochronną, okulary ochronne czy słuchawki wygłuszające huk maszyn. Do moich zadań należy też konserwacja sprzętu, który jest pod moją opieką. Części, które tego wymagają, pokrywam farbami antykorozyjnymi (zapobiegającymi rdzewieniu) oraz smarami poślizgowymi, ułatwiającymi pracę ruchomych elementów, a do polerowania używam past polerskich, dlatego muszę znać się na rodzajach tych substancji chemicznych i wiedzieć, które są przydatne w określonych warunkach (np. na mrozie albo w wilgoci), a które mogłyby tylko zaszkodzić urządzeniom. Muszę też wiedzieć, których pod żadnym pozorem nie wolno ze sobą mieszać, bo w najlepszym razie tracą swoje właściwości a w najgorszym mogą stać się źródłem trujących wyziewów. Muszę być cierpliwa, dokładna i mieć zdolności techniczne, aby dobrze wykonywać moją pracę. Bardzo ważna jest dla mnie dobra koordynacja wzrokowo-ruchowa oraz sprawne dłonie i palce, żebym mogła np. precyzyjnie lutować małe elementy albo rozkręcać i skręcać powierzony mi do naprawy sprzęt gospodarstwa domowego. Muszę znać rodzaje materiałów, z których wykonane są naprawiane przeze mnie urządzenia i maszyny (np. stal, żeliwo, tworzywa sztuczne), znać ich właściwości (np. wytrzymałość, podatność na korozję, giętkość, sprężystość) oraz wiedzieć, jakimi narzędziami mogę się posługiwać podczas pracy z konkretnymi materiałami. Potrzebuję także znajomości matematyki i fizyki, żebym mogła precyzyjnie obliczać wymiary potrzebnych części i ilość materiałów niezbędnych do ich wykonania, ocenić, jakich materiałów powinnam użyć, czym mogę je skutecznie połączyć i jak np. ochronić przed korozją i nadmiernym zużyciem, a także kalkulować koszty wykonania naprawy lub konserwacji urządzeń i maszyn.

Szklarz

Specyfika pracy

Branża: budownictwo

Praca z: maszyny

Środowisko: w ruchu

Tryb pracy: normalny

Fizyczność: średnia

Zespół: stały

Opis zawodu

Jestem szklarzem, więc moja praca to szyby. Montuję je w oknach domów, drzwiach, gablotach wystawowych, świetlikach, inspektach, szklarniach. Mogę też wstawiać szklane elementy w meblach (blaty stołów, drzwiczki szafek), okładać szkłem kolumny i ściany, oprawiać obrazy w ramki ze szklanymi szybkami. Tworzę, odnawiam i oprawiam lustra, ale także wykonuję nietypowe elementy wystroju, takie jak akwaria. Pierwszą czynnością, którą wykonuję, jest dokładne przycięcie szkła zgodnie z pomiarami i rysunkami technicznymi. Potem taką szklaną tafłę trzeba często wyprofilować, przyciąć i oszlifować jej krawędzie (np. gdy robię szklany blat stołu muszę zadbać, by przyszły użytkownik nie skaleczył się o ostry rant), wywiercić otwory (niezbędne np. do zamontowania klamek, zawiasów czy uchwytów). Pracując przy tworzeniu okien albo drzwi ze szklanymi szybami osadzam docięte na wymiar tafle szkła w ramach. Te mogą być wykonane z różnych materiałów: drewna, tworzyw sztucznych albo metalu. Szkło mocuję w odpowiedni dla danej ramy sposób i uszczelniam kitem szklarskim. Okładając szkłem ściany, kolumny i inne elementy budynków używam

specjalnych klejów do szkła. Oprawiając obrazy nie tylko przycinam do odpowiednich wymiarów tafle szkła, ale też dopasowuję ramki tak, żeby współgrały z oprawianym dziełem. Wytwarzając lustra najpierw poleruję tafle szkła typu float (bezbarwne szkło wysokiej jakości z idealnie gładką powierzchnią), potem pokrywam ją roztworem srebrzącym, a po wysuszeniu zabezpieczam farbą niezawierającą ołowiu (np. epoksydową). W efekcie otrzymuję szkło idealnie odbijające obraz otoczenia. Czasem zdarza mi się też pracować przy renowacji szklanych elementów zabytkowych obiektów. Znam się też na metodach zdobienia szkła, takich jak woskowanie, piaskowanie (rysowanie wzorów piaskiem pod ciśnieniem), czy trawienie (np. kwasem fluorowodorowym). Muszę bardzo dobrze znać się na rodzajach szkła i jego właściwościach, żeby do każdej tafli dobrać odpowiednie wiertła, tarcze szlifierek, czy ciśnienie w piaskarce oraz wiedzieć, z jaką siłą mogę nimi operować, żeby szkło nie pękło. Jeśli zrobię błąd, przeważnie nie mogę go poprawić, bo materiał, na którym pracowałam zostanie zniszczony. Muszę potrafić sprawnie posługiwać się narzędziami i sprzętem, takim jak szlifierki, krajarki diamentowe, wiertarki, przykładnice ramowe, kółka stalowe, pantografy, pilniki, klamry, osełki itp. Muszę mieć dobry wzrok, sprawne dłonie i palce oraz dobrą koordynację wzrokowo-ruchową. Nie mogę mieć uczulenia na kleje, kity i inne środki chemiczne używane podczas pracy. Muszę być dokładna, cierpliwa, ostrożna oraz mieć dobry refleks, aby nie zniszczyć efektów mojej pracy przez zbyt ni pośpiech lub brak koncentracji. Przy zdobieniu szkła przydają mi się zdolności artystyczne.

Jubilerka

Specyfika pracy

Branża: rzemiosło

Praca z: sztuka

Środowisko: w ruchu

Tryb pracy: normalny

Fizyczność: średnia

Zespół: stały

Opis zawodu

Moja praca polega na projektowaniu i wykonywaniu wyrobów z metali i kamieni szlachetnych. Naprawiam też uszkodzone wyroby, a czasem dokonuję przeróbek (np. dopasowuję rozmiar pierścionka do obwodu palca). Tworzę rzeczy w różnych rozmiarach, od maleńkich ogniw łańcuszka po duże, grawerowane ramy obrazów, czy puchary. Moje wyroby ozdabiają osoby (łańcuszki, pierścionki, bransoletki, itp.), ich mieszkania (wazony, ramki na zdjęcia, cukiernice, itp.) jak i obiekty użyteczności publicznej (monstrancje, patery, świeczniki). To zawód wymagający ogromnej precyzji, bardzo dobrego wzroku, sprawności manualnej i wyczucia estetyki. Te cechy są niezbędne do tworzenia przedmiotów, których uroda zachwyci klientów. Mam do czynienia z różnymi materiałami: kamieniami naturalnymi i syntetycznymi, metalami szlachetnymi i ich stopami, muszę więc bardzo dobrze znać się na fizyce i chemii. Dzięki tej wiedzy jestem w stanie dobrać odpowiednie metody oraz narzędzia pracy, które pozwolą mi wydobyć z użytych surowców prawdziwe piękno. Zanim powstanie nowy pierścionek czy kolia, najpierw muszę zrobić projekt, a do tego potrzebna mi jest znajomość

rysunku technicznego. Wnętrze mojej pracowni wypełniają rozmaite urządzenia: palniki gazowe, wiertarki, walcarki, polerki i wiele innych, które są niezbędne w mojej pracy. Bez znajomości ich działania i obsługi nie byłabym w stanie tworzyć ani naprawiać wyrobów jubilerskich. Moje miejsce pracy jest zwykle zaśmieczone wiórami z wiertarki i pyłem z polerki, a trawienie złota i bejcowanie srebra wymaga użycia szkodliwych substancji (takich jak silne kwasy). Część z nich może poparzyć, inne – uczulać, dlatego muszę bardzo dobrze znać zasady reakcji chemicznych i przestrzegać zasad BHP oraz wiedzieć, jak neutralizować pozostałe po pracy odpady, żeby nie szkodzić środowisku naturalnemu. Bardzo ważna jest też dla mnie znajomość matematyki: muszę właściwie obliczać zużycie materiału, potrafić przeliczać jednostki wagi i objętości używanych surowców, kalkulować skład stopów metali, a także odpowiednio wyceniać swoją pracę. Przydaje się też wiedza z zakresu fizyki. Używane przeze mnie surowce mają przecież określone, indywidualne właściwości fizyczne: temperaturę topnienia, kruchość, kowalność czy ciągliwość. Muszę je znać, żeby wiedzieć co z jakiego materiału mogę wykonać, żeby osiągnąć zamierzony efekt. Złotnictwo to zresztą nie tylko tworzenie biżuterii w zaciszu pracowni. Jeśli mam własny warsztat, muszę jeździć po Polsce w poszukiwaniu najlepszych surowców, a także poszukiwać ich w sieci, negocjować ceny i warunki dostaw. Do tego niezbędna jest mi znajomość języków obcych – przynajmniej angielskiego. Poszukując ciekawych surowców mogę odwiedzać ciekawe miejsca, np. wybrzeże Bałtyku, gdzie zaopatruję się w bursztyny. Wielką satysfakcję daje mi, gdy np. wykonany przeze mnie pierścionek wzbudzi zachwyt, a piękny puchar jest z dumą wręczany zwycięzcy jakichś ważnych zawodów.

Sekretarz

Specyfika pracy

Branża: administracja

Praca z: dokumenty

Środowisko: biuro

Tryb pracy: normalny

Fizyczność: mała

Zespół: stały

Opis zawodu

Czym się zajmuję? Niektórzy mówią, że jestem sercem firmy. Odpowiadam za sprawne działanie sekretariatu i organizuję pracę moich przełożonych (kierowników, dyrektorów, prezesów). Jestem odpowiedzialny za układanie planu dnia, ustalanie godzin i miejsca spotkań z kontrahentami, prawnikami, interesantami, konferencji, podróży służbowych, zebrań zarządu itp. Dbam o to, żeby przestrzegać tych planów, a w razie konieczności ich zmiany informuję o tym z wyprzedzeniem innych uczestników, odwołuję rezerwację w hotelu, zwracam bilety, itp. Do moich codziennych obowiązków należy przygotowanie bieżącej korespondencji i dokumentów, a następnie przekazanie ich szefowi do zatwierdzenia. Odbieram i segreguję przychodzące listy, rachunki itp. Ponadto odbieram telefony, łączę rozmówców z moim przełożonym, a jeśli to niemożliwe – zapisuję informacje, które dzwoniące osoby chcą mu przekazać. Z polecenia szefa dzwonię do różnych instytucji i kontrahentów, aby załatwić zlecone mi sprawy. Przekazuję pracownikom polecenia służbowe wydawane przez szefa. Zajmuję się gośćmi mojego przełożonego, jeśli zjawili się w

sekretariacie pod jego nieobecność. Muszę bardzo dobrze orientować się w działalności firmy czy instytucji, w której pracuję, ponieważ do moich obowiązków należy także udzielanie wszelkich potrzebnych informacji kontrahentom i interesantom. W tym zawodzie ważna jest dobra znajomość przynajmniej jednego języka obcego, ponieważ bardzo często muszę przygotowywać oficjalne pisma do zagranicznych kontrahentów, kontaktować się z nimi telefonicznie lub towarzyszyć szefowi podczas oficjalnych spotkań z udziałem gości z zagranicy. W pracy wykorzystuję m.in. komputer, kserokopiarkę, skaner, faks, bindownice czy gilotyny, dlatego muszę bardzo dobrze znać się na ich obsłudze. Ważna jest zwłaszcza znajomość arkuszy kalkulacyjnych, umiejętność posługiwania się różnymi edytorami tekstu oraz obsługa poczty elektronicznej. Muszę wiedzieć, jak przechowywać i archiwizować dokumenty; jak organizować pracę sekretariatu, prowadzić rozmowy telefoniczne oraz korespondencję z interesantami, kontrahentami, firmowymi prawnikami; jak organizować spotkania biznesowe, konferencje, posiedzenia zarządu; jak przyjmować zagraniczne delegacje, itp. Moja praca polega na częstych rozmowach z różnymi ludźmi, dlatego muszę być uprzejmy, cierpliwy, nie dawać się wyprowadzić z równowagi i łatwo nawiązywać kontakty z innymi. Muszę umieć pracować w stresie i potrafić podejmować szybkie i trafne decyzje w sytuacji, kiedy w firmie pojawił się jakiś problem, a szefa akurat nie ma w biurze. Ważna jest też koncentracja na szczegółach, szybkość działania i podzielność uwagi, żeby móc sprawnie wykonywać kilka czynności jednocześnie, np. rozmawiając przez telefon z klientem jednocześnie zapisywać wiadomość, którą on chce przekazać szefowi. Muszę mieć dobry wzrok i słuch, przyjemną aparycję, miły głos i dobrą dykcję, żeby dobrze reprezentować firmę w kontaktach z szefem, kontrahentami, interesantami i innymi pracownikami oraz poprawnie wypełniać dokumenty, pisać służbowe maile, itp.

Dietetyczka

Specyfika pracy

Branża: medycyna

Praca z: ludzie

Środowisko: biuro

Tryb pracy: normalny

Fizyczność: mała

Zespół: brak

Opis zawodu

Od dawna interesowałam się zdrowym odżywianiem, zwracałam uwagę na to, co jem i jakie produkty kupuję. W końcu moja pasja stała się moim zawodem: zostałam dietetyczką. Moja praca nie polega tylko na pomocy osobom, które chciałyby schudnąć. Przede wszystkim układam jadłospisy, które pomagają wrócić do zdrowia chorym, bo większość chorób ma związek z odżywianiem. Zajmuję się przygotowywaniem diet dla zdrowych i chorych pacjentów. Opracowuję jadłospisy dla indywidualnych klientów oraz dla pacjentów szpitali, sanatoriów, gości domów wczasowych i hoteli. Muszę bardzo dobrze znać wartość odżywczą i energetyczną produktów oraz orientować się, jaki mają wpływ na zdrowie człowieka. Niezbędna jest mi wiedza na temat przebiegu reakcji chemicznych i biochemicznych w organizmie oraz tego, jak przebiega proces trawienia. Muszę też znać budowę i funkcjonowanie ludzkiego ciała, żeby móc rozpoznać schorzenia powiązane z odżywianiem na podstawie ogólnego stanu zdrowia. Przydaje się też wiedza z zakresu psychologii, bo pozwala poznać przyczyny określonych zachowań (takich jak anoreksja czy bulimia) i wpływ czynników

zewnętrznych na kształtowanie sposobu odżywiania i preferencji żywieniowych. Tworząc jadłospisy często korzystam z komputera, dlatego muszę znać się na jego obsłudze i umieć wyszukać w sieci potrzebne dane, takie jak tabele kaloryczności produktów. Podczas pracy w placówkach zbiorowego żywienia nie tylko opracowuję jadłospisy i diety, ale także nadzoruję wszystkie etapy przygotowywania posiłków i sposoby ich przechowywania. Muszę znać metody przyrządzania potraw i umieć obsługiwać potrzebne w tym procesie narzędzia (krajalnice, kotły parowe, itp.). Mając nieustanny kontakt z ludźmi muszę być osobą cierpliwą i umieć słuchać, a jednocześnie potrafić przekonać daną osobę do stosowania się do moich zaleceń i przestrzegania dobranej dla niej diety. Największą satysfakcję sprawia mi, kiedy moi pacjenci wracają do zdrowia i sami zaczynają przygotowywać zdrowe posiłki.

Florysta

Specyfika pracy

Branża: usługi

Praca z: rośliny

Środowisko: w ruchu

Tryb pracy: normalny

Fizyczność: średnia

Zespół: brak

Opis zawodu

Niektórzy pracują z ludźmi, inni z maszynami, a ja zamuję się kwiatami. Mogę prowadzić własną działalność lub pracować w prywatnej firmie. Moje zadanie polega na tworzeniu pięknych kompozycji – bukietów, wiązanek, wieńców, koszy – dlatego w tej pracy ważny jest zmysł artystyczny i kreatywność. To, jakich kwiatów użyję, zależy tylko od preferencji klientów i od mojej wyobraźni, ponieważ możliwości są nieskończone. Do moich obowiązków należy pielęgnacja kwiatów i realizacja zamówień na dostawę kompozycji kwiatowych. Muszę dokładnie wiedzieć, w jaki sposób dbać o różne gatunki roślin kwitnących – które należy częściej podlewać, a które bardziej nasłoneczniać. Bardzo lubię angażować się w większe przedsięwzięcia, takie jak dekorowanie sali weselnej, konferencyjnej czy balowej. Uwielbiam zapach kwiatów, a także radość na twarzach ludzi na ich widok.

Sprzedawca

Specyfika pracy

Branża: handel

Praca z: towary

Środowisko: w ruchu

Tryb pracy: zmianowy

Fizyczność: średnia

Zespół: stały

Opis zawodu

Pracuję w sklepie, gdzie podstawą jest wiedza o produktach, które sprzedaję. Jestem przygotowana na każde pytanie klienta, nawet tego najbardziej wymagającego. Z racji swojego doświadczenia potrafię sprzedać niemal wszystko, bo traktuję każdego kupującego indywidualnie, staram się mu doradzić i wybrać to, z czego będzie najbardziej zadowolony. Dzięki mojemu zaangażowaniu w sprzedaż sklep dobrze prosperuje i ma swoich wiernych klientów. Oczywiście nie zapominam o tym, co jest podstawą w takiej pracy, czyli wyeksponowaniu towarów, dbaniu o porządek, przyjmowaniu zwrotów czy odbieraniu nowych dostaw. Muszę też umieć dobrze liczyć. Osobiście uważam jednak, że to umiejętność rozmawiania z klientem, uprzejmość i cierpliwość są podstawą sukcesu w mojej pracy.

Architektka

Specyfika pracy

Branża: budownictwo

Praca z: sztuka

Środowisko: biuro

Tryb pracy: dowolny

Fizyczność: średnia

Zespół: zmienny

Opis zawodu

Moja praca to nie tylko obliczenia i pomiary, ale też forma sztuki. Oprócz umiejętności matematycznych, potrzebnych do obliczenia wytrzymałości konstrukcji czy wymiarów projektowanych przeze mnie budowli, muszę mieć też zmysł artystyczny. To on pomaga mi tworzyć gmachy nie tylko funkcjonalne, ale również piękne – to najbardziej pożądana cecha projektu, jej sedno i zaczątek. Ale projektowanie to nie wszystko. Muszę przygotować pełną dokumentację, a to mnóstwo pisania. Dużo czasu spędzam na rozmowach i spotkaniach z różnymi osobami związanymi z realizacją budowy. Muszę ustalić szczegóły projektu ze zleceniodawcą i połączyć nasze wizje w jedną całość – projekt musi podobać się nam obojgu. Odwiedzam również wykonawców na placu budowy. Muszę ich kontrolować, aby mieć pewność, że budują zgodnie z projektem. W moim zawodzie potrzebna jest szeroka wiedza na temat materiałów budowlanych, bo to przecież z nich powstają projektowane przeze mnie obiekty.

Programistka aplikacji mobilnych

Specyfika pracy

Branża: IT

Praca z: dane

Środowisko: biuro

Tryb pracy: dowolny

Fizyczność: zerowa

Zespół: brak

Opis zawodu

Jako programistka aplikacji mobilnych zajmuję się tworzeniem oprogramowania na różne urządzenia mobilne, takie jak smartfony czy tablety. Mogę pracować w firmie lub na własny rachunek. Obecnie jestem zatrudniona w banku, w którym zajmuję się usprawnianiem aplikacji do mobilnej bankowości, dzięki której ludzie mogą płacić za towary i usługi swoim telefonem. Dbam o to, żeby ułatwić użytkownikom korzystanie z nowych technologii, bez względu na ich wiek i doświadczenie. Zdarza się, że dostaję zlecenia na zaprojektowanie i wykonanie gier mobilnych, które tworzę we współpracy z grafikami. To bardzo kreatywna praca. Jednocześnie wymaga się ode mnie dobrej znajomości programowania. Nie jest łatwo sprawić, żeby w aplikacji wszystko dobrze działało i ładnie wyglądało. Trzeba się cały czas uczyć nowych rozwiązań i technologii, bo ta dziedzina zmienia się bardzo szybko.

Samodzielna księgowa

Specyfika pracy

Branża: finanse

Praca z: dane

Środowisko: biuro

Tryb pracy: normalny

Fizyczność: mała

Zespół: stały

Opis zawodu

Moja praca polega na sporządzaniu różnorodnych rozliczeń finansowych. Obsługuję zarówno zleceniodawców prywatnych jak i komercyjnych, takich jak małe i duże przedsiębiorstwa, związki zawodowe, fundacje czy stowarzyszenia. Zbieram i przechowuję ważne dokumenty finansowe moich klientów, które później rejestruję w komputerowym systemie księgowym. Jest to ważne nie tylko z racji przepisów, ale także z praktycznego względu – łatwiej jest wyszukiwać i przysyłać zdalnie konkretne informacje. W tej dziedzinie współpracuję ściśle z zarządem danej organizacji. Do moich obowiązków należy także kontrolowanie, aby firma lub organizacja w odpowiednim czasie składała zeznanie podatkowe oraz płaciła odpowiednie kwoty podatku do Urzędu Skarbowego. Jest to bardzo odpowiedzialne zajęcie, wymagające staranności, skrupulatności i uczciwości. W tym zawodzie niezwykle ważna jest także dyskrecja – ze względu na dostęp do dużej ilości tajnych informacji, takich jak dane osobowe, umowy pracowników, zeznania podatkowe, czy faktury.

